

Szegedi Egyetem

II. évfolyam 18. szám   A SZEGEDI FELSOOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA   1964. november 24.

Kongresszus előtt

*Számvetés a KISZ-munkáról
a József Attila Tudományegyetemen*

Ezekben a hetekben legtöbb feladata szervezettinknek, hogy az elmúlt négy év munkáját, a munka tapasztalatait a kongresszus sikere érdekében felhasználja és a további feladatok kitzésénél érvényesítse. Nem osoda tehát, hogy nap mint nap a kongresszus foglalkoztatja vezetőinket. A KISZ-e négy éves korszakáról már sok esett különböző fórumokon, különböző személyek részéről. Ennek ellenére

úgy gondoljuk, föltiltenél szükséges és hasznos egyetem ifjúságunk előtt egységesen felvetni azokat a kérdéseket, amelyek az utóbbi időben KISZ tagjaink elsősorban foglalkoztatják.

Ezek egyike és legsúlyosabbja, hogy a KISZ tekintélye az utóbbi években csökkent és a munka visszaesett. (Ezt a megállapítást többször hallottuk még felsőbb beosztásban lévő állami vezetőinktől is.)

Mi állhat a megállapítás mögött? Mivel indokolják ezt azok, akik mondják?

Elsősorban azzal, hogy a KISZ megszűnt elcsapatlenni, felhígult tagjai között nincsenek ifjú kommuniszták, de a szocialista rendszerrel még nem is mindig szimpatizáló hallgatókat is találunk. Ezekkel a megállapításokkal nem kívánunk vitakozni, hiszen valóban a reális helyzetet fejezik ki. Vitakozni kell azonban már ezeknek helytellen beállításával és magyarázatával.

Ugyanis maga az a tény, hogy egy szövetség tömegszervezete válik még nem jelentheti az alapvető célok és feladatok elvetését, azonban jelentheti és a legtöbb esetben jelentenie is kell, a munkastilus, a vezetési módszerek megváltozását. A célok és feladatok éppen a nagyobb létszám miatt csak nagyobbak lettek és így szükség szerűen emelnie kell a KISZ tekintélyét is.

De nézzük talán előbb, hogy miért vált szükségessé a tömegesítés?

A KISZ megalakulása idején olyan fiatalokra, a sző szoros értelmében vett ifjú kommunistákra volt szükség, akiket a párt maga mellett tudhatott a felmerült nehézségek elleni harcában, akik a párt ideológiáját és nézetét terjesztették az ifjúság széles tömegében.

A KISZ I. Kongresszusa előtt a helyzet alapvetően megváltozott. A párt politikája megerősödött, olyan tömegre támaszkodhatott, ahol már nem a párt politikájának és ideológiájának elterjesztése, hanem a fokozott gazdasági termelés, a kulturális élet fellendítése kerülnet előtérbe.

Ez a KISZ-en belül úgy jelentkezett, hogy olyan feladatokat kapott elsősorban a termelés, a nagy beruházások megvalósítása terén, amelyek már az eddigi tag-szám erejét meghaladták. Természetesen ilyen helyzetben az elcsapat csak barátaihoz, a KISZ-en kívül fiatalsághoz fordulhatott. A KISZ-en kívüli ifjúság körében megértésre is talált, és most együtt dolgozot velük e nagy feladatok megoldásában.

A tömegesítés eredménye legszélesebben a felsőoktatási intézményekben jelentkezett. Szinte egyik évről a

másikra cserélődtek ki az évfolyamok olyan hallgatókkal, akik már a középiskolából KISZ tagként nyerték felvételt az egyetemre. Az egyetemi forma, (ahol a KISZ munka egyébként is gyakorlatilag csak 6-7 hónapra korlátozódik) a vezetőképzés eddigi rendszere nem tudott lépést tartani a nagyméretű tömegesítéssel, így azoknak a tagoknak az átnevelése, akik meggyőződés nélkül léptek a szervezetbe, mind a mai napig nem sikerült teljes mértékben. Ebből azonban nem szabad levonni azt a következtetést, hogy a tényleges munka csökkenést, hiszen mennyiségileg hatalmas mértékben növekedett az elmúlt években.

Nem vezethetők a tömegesítés a KISZ tekintélyének csökkenéséhez sem, sőt éppen ellenkezőleg, mivel a KISZ ilyen meggyőző feladatok megoldásában kapcsolódott be, szükség szerűen magával kellett, hogy vonja tekintélyének emelését is.

Természetesen a megváltozott feladatok megváltozott formákat igényeltek. Így került bevezetésre az ifjúsági Szocializmus Mozgalom, mely a te-és beosztásban feladatok, társadalmi munka, kultúr, sport) meghatározta a KISZ munka kereteit, és legalkalmasabbnak bizonyult a tömeges mozgósítására. Ilyen vonatkozásban pozitív szerepe volt. Véleményünk szerint azonban ez a forma bontólag hatott a széles, sokoldalú munkára, nem vehette figyelembe az ifjúsági fejlődési lehetőségeinek széles skáláját és sajátos körülményeit. Nem nyújtott elég lehetőséget az egyéni differenciálásra.

Hogyan jelentkezett ez konkrétan?

A KISZ-tag elvégezte a 15-20 óra társadalmi munkát, résztvett 2-3 sport és kulturárendezvényen, néhány politikai előadásban és ezután hivatalozott arra, hogy a mozgalom követelményeit teljesítte, eleget tett KISZ munkájának.

Az ezeken felül szervezett munkában így nem is vett részt. Ezek a rendezvények (ide sorolhatjuk még a taggyűlést és a csoportgyűléseket is) ilyen vonatkozásban elvesztették jelentőségüket, mert a tag a fentiekkel látta teljesítettnek KISZ munkáját, nem pedig az úléseken való részvétellel. Ezt nevezzük mi passzivitásnak, egyesek közömbösségnek.

Ennek ellenére teljes meggyőződéssel állíthatjuk, hogy egyetem ifjúságunk nem passzív, mégkevésbé közömbös a KISZ munka iránt.

Számtalan példát sorolhatnánk fel, amelyek mind azt bizonyítják, hogy időnként milyen élesen és gyorsan reagálnak hallgatóink velük, az egyetemmel, a párt politikájával, vagy a nemzetközi élettel kapcsolatos kérdésekre.

Maga az a tény, hogy bátran és nyíltan kritizálják a KISZ-munkát éppen a passzivitás, nemtörődomség, közömbösség ellen szól. Természetesen nem állítjuk, hogy ilyen tagjaink nincsenek, sőt elég szép számmal vannak, de nem engedhetjük, hogy ezzel az egész egye-

A tartalomról:

Vezetőségválasztás idején

Szélrózsa

Az érdekeltek szava

Az ötödik nyár után

Aranykoszorús KISZ-jelvények kiosztása az egyetemen

November 6-án délután, a József Attila Tudományegyetem KISZ V. B. tanácstermében a megyei KISZ-bizottság aranykoszorús KISZ-jelvényekkel jutalmazta azokat a hallgatókat, akik 1964. nyarán ötödszörre voltak Önkéntes Ifjúsági Építőtáborban. Az ünnepségen megjelent Bró Lajos, a KISZ Csongrád megyei Bizottságának első titkára, dr. Kovács János, a megyei KISZ V. B. iskolai osztályának vezetője, az egyetemi KISZ V. B. részének Toth Lajos és Végh Gyula.

Toth Lajos rövid bevezetője után Bró Lajos elvtárs gratulált a nagyszámú teljesítményhez. Külön öröme, hogy fiatal október 15-én a jövőtől kezdve – mondotta – majd további sikereikben gazdag, eredményes munkát kívánva átnyújtotta az aranykoszorús KISZ-jelvényt Gyulcs Irén történelem-oros, Szabó Edit magyar-förténelem, Fekete László jog, Kovács László biológia-kémia, Lenárt Béla képművészlet magukat. Szinet egy kis VIT volt az idén Zánkán. Az ilyen táborknak van jövőjük – szögezte le Lenárt Béla.

Ezután az ünnepelték az egyetemi KISZ V. B. vendégei voltak. A terület fehérszital mellett természetesen főleg a táborkról folyt a beszélgetés. Magyar János például összekapcsolta a kellemes a hasznossal, minden évben más-más tábort választott. Bodrogkeresztúr, Haty-tastelep, Boly, Tárnok, Lébény voltak „állomáshelyei”. Szabó Edit nagy meglepéssel szólt az idej cseh-szlovákiai építőtábortól. Tárában voltak a Csorbató vidékén. „Kitűnő szervezés, jó társaság, gyönyörű környezet” – jellemezte most röviden az ottani tábort.

Néhány érdekes vélemény is elhangzott a tábortok jelenéről és jövőjéről.

„A jövőben olyan helyi tábortok kellene szervezni, ahol a hallgatókat valóban érdekelte teszik” – jegyezte meg Gyulcs Irén.

„Külföldben bevált az idén a zánkai nemzetközi építő-tábor. 24 ország fiataljai képviseltették magukat. Szinet egy kis VIT volt az idén Zánkán. Az ilyen táborknak van jövőjük” – szögezte le Lenárt Béla.

Enyedi Zoltán felv.

Kelemen János:

AZ IFJÚKOR

Az ösztönök pincéjéből huncorogva kilépní a valóság körvonalainak térhálózatát kítapogatóni és felkiáltani: Ime hát ez a táj ez az élet az én birodalmam

és szelvdagdálni a józsanság kenyérrel a homorú déliábot

Hallgatói pártcsoportgyűlésen

November 4-én a Bölcsészettudományi Kar hallgatói pártcsoportja, BCSK, a tanügyreform megvalósítását, hogy az intézeti könyvtárak el-látottsága több ízben messze elmarad a hallgatók talán támogatott igényektől.

A pártcsoport jelenlévő tagjai kifogásolták, hogy az oktatási reformba nem vonták be kellőképpen a hallgatókat.

amit az is mutat, hogy a reform lényegével s egyes intézkedéseivel még a jelen-

levők sem voltak egészen szertudományi Kar hallgatói részében. A tanügyreform megvalósítását, hogy az intézeti könyvtárak el-látottsága több ízben messze elmarad a hallgatók talán támogatott igényektől.

A pártcsoport kémi fogja annak fellőlviszálását. E kérdéskörrel kapcsolatban foglalkoztak a vizsgahalasztások problémájával is. Szó esett továbbá a kollégiumok és a menza problémáiról az oktatók és hallgatók viszonyáról és más kérdésekről.

Lapunkkal kapcsolatban szinte egyöntetű volt az a vélemény, hogy a szeptember óta megjelent számok határozott javulást mutatnak, s éppen ezért sajnálatos, hogy a karon még mindig tragikusan rossz a terjesztés helyzete.

Hangsúlyozták azonban azt is, hogy a lap még mindig nem elég bátor és kezdeményező a problémák felvetésében, s így a hallgatók továbbra sem érzik maradéktalanul sajátjuknak.

Végül hosszasan vitakoztak a megválasztandó vezetőségre vonatkozó javaslatakról.

PÁRBESZÉD

– Kivágott fa, olajfestyés bádoglevelekkel, ezeken géppel írott szöveg: mi ez?

– ???

– Piszkafa.

– Tessék? Hogy milyen fa? En eddig csak piszkavasról tudtam.

– Ez kérlek a biológus fal... akarom mondani fa-újság neve.

– Ez aztán formabontás.

– És hol van?

– Az Ady téri épületben a TTK előadó előcsarnokát „parkosítja”. Egyébként hente-ente hullajtja leveleit: cserélik a valóban érdekes cikkeket.

– Ez mind nagyon szép, de jó lesz vigyázni! Közledek a tél, és ne hogy valaki kisértésbe essen és ezzel a „piszkafával” enyhítsen a tűző problémáján.

A reformbizottság munkájáról

Beszélgetés dr. Kiszely György professzorial

Milyen tapasztalatok szűrhetők le az orvosegyetem vonatkozásában a felsőoktatási reform tekintetében? Lehet-e már általánosítható következtetéseket levonni, s ha igen – melyek ezek? Hogyan tovább? – e kérdésekről beszélgettünk dr. Kiszely György professzorial, Biológiai Intézetünk igazgatójával, a Szegedi Orvostudományi Egyetem oktatási reformbizottságának vezetőjével.

– A reformot illetően egyelőre nem könnyű felmérést végezni – mondotta Kiszely professzor, – hiszen bevezetése óta aránylag csekély idő telt el, s természetesen kevés még a tapasztalatunk. Néhány területre vonatkozóan azonban máris tanulságokat szűrhetünk le – pozitívumokat is, nehézségeket is megállapíthatunk. Pozitívumként konstatálhatjuk, hogy országos viszonylatban egységessé vált az oktatás, a programot alaposan megvitatták, gondosan állították össze, s a gyakorlati képzés fontossága méginkább előtérbe került. Nehézség mutatkozik – a hallgatók felől érkező, gyakorj jelzések szerint – az anatómia és a szövettan oktatása dolgában. A hallgatók arról panaszkodnak, hogy helyzetük nehezebbé vált a harmadik félév végén leteendő vizsgával. Az oktatók szempontjából az új módszernek a korsövettan vonatkozásában mutatkozik meg a nehézsége. Ugyanis ez a tárgy most az ötödik félévben kerül elő, s tekintve, hogy a hallgatók normal-szövettanból már a harmadik félév végén levizsgáznak, fél évig nem néznek mikroszkópba, s a normal-szövettani ismeretekből ilyenformán egész sor alapvető dolgot elfelejtjenek, mire a korsövettani stúdiumig eljutnak.

– Úgy hallottuk, egyetemünk reformbizottsága gazdag programot állított össze a közeljövőt illetően. Hallhatnánk-e néhány fontosabb munkatervi pontot az elkövetkező hónapokra vonatkozóan?

– A reformbizottság rendszeres viták szervezését vette tervbe – helyi szinten és országos vonatkozásban egyaránt. Úgy gondolom, nagy érdeklődésre tarthat számot decemberben megrendezendő, összkutatói értekezletünk, melyen a vizsgáztatás korszerű módszerét, formáit vitatjuk meg. Vitákat szeretnénk kezdeményezni egyebek között az összes tantárgy programjáról, tankönyveinkről s a diákkörj munka módszereiről is.

– Hallhatnánk véleményét a sokat vitatott ciklikus módszert illetően is?

– A ciklikus oktatási módszerrel, kategorikusan nyilatkozni – elhamarkodott dolog lenne. Azonban úgy látszik, a ciklikus oktatásnak az a formája, mely szerint egy félévre koncentrálják az elméleti előadások zömét, s a másik félévre az összes gyakorlati órát – bizonyos nehézségekkel jár. Ugyanis az első félévben ilyenformán előfordul olyan tanítási nap, amelyen nyolc teljes óránt álméletet hallgatnak diákjaink... Hogy ez mennyire kimerítő, fölösleges bizonyítani. A második, tehát „gyakorlati” félév tekintetében a klinikák részéről mutatkozik nehézség, az oktatók nem elégséges létszáma miatt.

– Milyen kiutat lát Professzor Úr e nehézségekből?

– A kiút kétféle vezethet: vagy azt kellene tennünk, hogy nem féléves felbontással, hanem rövidebb – néhány hetes – időszakokra bontottan végezzük a ciklikus oktatást vagy esetleg a közközházakat is bevonnánk az oktatásba. Ez utóbbi próbálkozásra vonatkozóan persze technikai nehézségekre lehet számítani: a kórházak elsősorban nem az oktatásra vannak berendezve, s az oktatói létszám is kevés lenne. Persze, e kérdések egy év tapasztalatai után – amikor már nyilván többet lehet látni, mint ma – újra megbeszélés tárgyát kell, hogy képezzék.